

Genhold til det Foranførte Regulativet i § 12 indskrænket til Invalidforsørgelse paa Grund af Krigsskade, og indstiller paa Grund deraf, og tillige af Hensyn til det Følgende, at andet Punktum fra „Der bliver derhos“ til „efterstaaende Regulativ“ bør udgaae, og Følgende sættes istedet: „Underklassernes Invalidforsørgelse, forsaavidt den er grundet i Krigsskade, fastsættes, under særligt Hensyn til den i § 2 anførte Classification, efter følgende Regulativ“.

3. Hovedrubrum over Regulativets anden Deel, der lyder saaledes: „Inddeling efter Invalidernes større eller mindre Trang til Understøttelse“, bør efter vor Mening forandres, og det saameget mere, naar vore Indstillinger under Nr. 1 billiges. Vi foreslaae at sætte i dets Sted: „Inddeling efter de i nærværende Paragraph bestemte Hovedafdelinger.“

4. Ved at henvise til Motivernes Pag. 44 om Maaden, hvorpaa de i Regulativet foreslaaede Beløb ere udkomne, bemærkes, at Udvalget, der fandt Ansættelserne tildeels vilkaarlige og Meget betroet i Bestyrelsens Haand, efter gjentagen Overveelse er kommet til det Resultat, at, naar Loven skal hvile paa den Grund, hvorpaa den er bygget, maa den opstille Minima og Maxima, og at man ikke formaaer at sætte andre tilstræffelige begrændede Summer istedet for dem, som Udkastet indeholder, og som ere lavere og tildeels meget lavere end de af Commissionen foreslaaede. Dertil kommer, at, efter hvad man har erfaret fra Krigsministeriet, har Krigen i 1848 og 1849 ifkun bragt 2 Invalider, henhørende under Udkastets 1ste Afdeling, og det af 6te Klasse, og 57 Invalider af 2den Afdeling, af hvilke 1 er af 3die, 5 af 5te og 51 af 6te Klasse, men 887 Invalider af 3die Afdeling, hvoraf de 775 ere af 6te Klasse; og, om der end mangle Beretninger, som kunne give en lignende Oversigt for Aaret 1850, og om end Udvalgets Indstillinger forøge Antallet af dem, som blive at henregne især til anden Afdeling, saa er det indlysende, at Tallet af Invaliderne under de tvende første Afdelinger er forholdsmaessigt ringe mod dem af tredie Afdeling, at

Tallet i de lavere Classer er meget større end i de høiere (1ste Klasse havde ingen Invalidi i 1848 og 1849), og at det aldeles overveieende Tal falder og maa falde paa 6te Klasse. Om end Udvalget maa ansee den Pag. 44 anførte calculerede Udgift af c. 93,000 Rbd. usikker, og forgjæves har søgt Data for at kunne sætte en mere paalidelig Sum istedet: saa troer man dog, at de nævnte Bemærkninger gjøre det mindre betænkeligt fra Statskassens Side at gaae ind paa Regulativet, især naar, som meldt, § 14 faaer en Omredaction med særdeles Hensyn til 3die Afdelingerne indføres.

§ 13.

Til Slutningen af første Punktum foreslaaes tilføjet, hvad der upaatvivlelig er Udkastets Mening: „og bestemmes den paa den fordeeltigste Maade for Bedkommende“.

§ 14.

1) Som Redaktionsbemærkning, der staaer i Forbindelse med hele vor Behandling af nærværende Capitel, andrage vi paa, at i første Linie „Invalidforsørgelsens“ forandres til: „Den i § 12 omhandlede Invalidforsørgelses“, og „Regulativets“ til: „Det i bemeldte Paragraph fastsatte Regulativs“.

2) Da det, for at undgaae for stor Vilkaarlighed, især med Hensyn til den Mængde af Understøttelser, som falde under tredie Afdeling i § 12, er hensigtsmaessigt i Loven at udtale de Synspunkter, som Bestyrelsen bør have for Die ved deres Tildeling, og da det større eller mindre Tab af Arbeidsdygtighed og Erhvervne er Hovedsynspunktet efter Lovudkastets Indhold i det Hele: saa indstiller Udvalget, at i tredie Linie efter „Omstændigheder“ indskydes: „hvoriblandt, navnlig for Invalidi af 3die Afdeling, kommer i særdeles Betragtning den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbestadigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbeidsdygtighed og Erhvervne, samt overhovedet Bedkommendes Nødsfærthed og Duelighed i Tjene-